

AFSCHRIJF

Griffiernr. : 2014/ 778
Not.nr. : OU.66.L1.6688/11
Beklaagden : 1543 - 1544

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-VLAANDEREN

Afdeling Oudenaarde

VONNIS

Correctionele rechtbank
Kamer: 10, 1 rechter
Datum: 16 september 2014

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. op [naam] gepensioneerde, geboren te [plaats]
wonende te [plaats]

2. te [naam] op [naam] huishoudster, geboren
wonende te [plaats]

beklaagd van:

de eerste en de tweede

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit

op het perceel gelegen te kadastraal
gekend als eigendom van
geboren te op , en van
geboren te op
beiden wonende te , van
geboren te op , van
geboren te op , en
van geboren te op
, allen wonende te

meer bepaald

een houten constructie met een oppervlakte van 6 m² en drie meter hoog, onder een wolfsdak, te hebben opgericht

te op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2009 tot 01.09.2009

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te kadastraal
gekend als , eigendom van
geboren te op , en van
geboren te op
beiden wonende te van
geboren te van
geboren te op , van
van geboren te op , en
geboren te op
, allen wonende te

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a): het optrekken of plaatsen van een constructie,

meer bepaald

een houten constructie met een oppervlakte van 6 m² en drie meter hoog, onder een wolfsdak, te hebben opgericht.

te op niet nader te bepalen data in de periode van 01.09.2009 tot 01.01.2010

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 12 mei 2014. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De dagvaarding werd ingeschreven in het vergunningenregister.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 10 juni 2014.

2. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van de procureur des Konings bij monde van substituut-procureur des Konings en van het ongunstig advies over de gevraagde opschortingen van uitspraak van veroordeling;
- het verweer van de beklaagden, bijgestaan door meester advocaat te

STRAFRECHTELIJK

Felten

3. Beide beklaagden zijn mede-eigenaar van een landelijke woning aan te
Het gaat om een vroegere site van een hoeve die volgens het gewestplan (KB 24/02/1977) gelegen is in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied.

De beklaagden vroegen verschillende stedenbouwkundige vergunningen aan voor verbouwing.

Desondanks stelde de politie op 10 april 2012, na een melding door de gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar, vast dat een groot deel van het perceel werd verhard, een vijver werd aangelegd en een constructie met een oppervlakte van ca 6 m² en 3 meter hoog onder een wolfsdak.

De beklaagden hadden hiervoor geen stedenbouwkundige vergunning.

4. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 14 januari 2014 het herstel naar de oorspronkelijke toestand door het verwijderen van de constructie inclusief de vloerplaat en de fundamenteën, het opvullen van de bouwput met teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid bracht op 16 december 2013 een positief advies uit over de herstellvordering.

5. Uit de foto's neergelegd op de terechtzitting van 10 juni 2014 blijkt dat de constructie werd afgebroken maar dat de verharde vloer nog aanwezig is en er geen teelaarde werd aangebracht.

6. Op 21 januari 2013 werd verhoord en verklaarde hij: "Ik ben samen met mijn echtgenote eigenaar van het perceel gelegen te . Ik ben op de hoogte van de vaststellingen dd. 10/04/2012 van de PZ"

1. De verharding werd aangelegd in 2004 en 2000.

2. De vijver/zwemvijver werd aangelegd in 2005. Dit is geen zwemvijver daar 2/5 maar 10 cm diep is en 3/5 pas 35 cm. De grootte is circa 3,5 m X 11,5 m.

3. De houten constructie (houtberging) werd gebouwd in 2009.

4. De garages en de tuinberging werd herbouwd in 2004.

Deze garage heeft als bestemming: standplaats van auto's, fietsen, berging van tuinmeubelen, overtollig meubilair, werktuigen, enz.

Ik drijf geen handel in onroerende goederen

Als architect voor de gebouwen werd aangesteld:

Tuinarchitect en aanleg:

Als aannemer van de werken werd aangesteld:
Huis: Bouwkantoor

Houtberging:

Voor ALLE gebouwen is er een bouwvergunning aangevraagd buiten de verharding, vijver en houtberging.

Volgens heeft men zelden problemen gehad met verhardingen en nooit met kleine waterpartijen. Voor zwembad en zwembaden is een vergunning gewenst. Dit is een vijver van beperkte grootte waarvan 2/5e 10 cm diep is met keien voor filtering en 3/5e circa 35 cm diep met fonteintje, dus zeker een zwembad.

Volgens is voor een gewone vijver van beperkte grootte geen vergunning nodig - deze is 3,8 X 11 m, dus kleine spiegelvijver - en zegt nooit problemen te hebben gehad met zelfde vijvers en begrijpt dit niet.

Houtberging: Volgens de gemeente was er in principe voor een open tuinhuisje tot 3 X 3 m geen vergunning nodig, wel voor grotere afmetingen.

Deze is iets groter, 4 X 4 m, maar men vermeldde dat er een wetswijziging op komst was met een versoepeling ten aanzien van een iets grotere oppervlakte.

Deze was beschikbaar in die grootte en met wat aanpassingen voor een houtberging neergezet in functie van de nieuwe wetgeving qua uitbreiding in zicht!

Trouwens, de bebouwbare oppervlakte is hiermee zeker niet overschreden; er is zelfs nog overschot.

Wat de verharding aangaat, heeft nooit iemand mij erop gewezen dat verharde oppervlakte beperkt was in functie van de bebouwde oppervlakte en hiervoor een vergunning nodig was, uitgaande dat in de jaren 1950 er ook verhardingen waren rond de 2 woningen, stallingen, koterijen, open schuur met een grote verharde binnenkoer, ingangspoort deels uit beton en grind en met de jaren totaal verkommerd (oude luchtfoto).

Gezien de grote graspartij (vroegere weide) is de totale verharding toch beperkt in functie van de totale groene oppervlakte van dit pand:

Betreffende de verhardingen en vijver: heb ik te eerder trouw behandeld in functie van informatie en beroepservaringen

rekening gehouden met de vroegere verhardingen uit de jaren 1950. Momenteel worden er 3 soorten maatregelen gepland:

1. Indienen van een regularisatieaanvraag voor de zaken die regulariseerbaar zijn
2. Vrijwillig herstel/afbraak van een aantal zaken
3. Betaling van een meerwaardesom voor een aantal zaken.

Hieromtrent plegen we momenteel overleg met de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, teneinde na te gaan welke werkzaamheden in welke categorie kunnen terecht komen.

Het is dus de bedoeling om een algehele oplossing te bereiken. Ik heb reeds overleg gepland met mijn advocaat (...)."

legde een zelfde verklaring af.

Beoordeling

7. De vaststellingen, de verklaringen en de foto's in het dossier spreken voor zich.

De beklaagden beschikten niet over een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van de constructie.

De tenlasteleggingen worden niet betwist en zijn bewezen.

Straf

8. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

9. De beklaagden stelden hun eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengen voor de gemeenschap een grote kost met zich.

Om die redenen gaat de rechtbank ook niet in op de vraag van de beklaagden hen de opschorting van uitspraak van veroordeling te verlenen. Bovendien komt hun maatschappelijke situatie door deze veroordeling niet in het gedrang.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboeten aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komen.

De beklaagden hebben, weliswaar onder druk van de strafvervolgning, reeds de plaats gedeeltelijk hersteld en de constructie afgebroken.

Een deel van de geldboete kan met uitstel worden opgelegd. Dit zal gelden als waarschuwing voor de toekomst.

De beklaagden voldoen aan de wettelijke voorwaarden.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

10. De constructie werd inmiddels verwijderd maar de verharde vloer is nog aanwezig en er is geen teelaarde aangebracht.

De vordering tot herstel is dus niet volledig uitgevoerd.

11. De herstellenvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het volledig herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

12. Het opleggen van een dwangsom als drukkingmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 250 euro per dag moet worden opgelegd. Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

13. Gelet op de beperkte omvang van de gevorderde werken is een termijn van 2 maanden voldoende als herstelletermijn.

BURGERRECHTELIJK

14. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moesten de burgerlijke belangen ambtshalve worden aangehouden.

KOSTEN

15. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

16. De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

17. De beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 203 §3 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 42 en 43bis, 65 lid 1, 66, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6 en 13 van de Wet van 29 juni 1964;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vormis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt hem voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B samen tot een geldboete van **800 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 4.400 euro, of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging voor de helft van de geldboete of voor één maand van de vervangende gevangenisstraf, en dit gedurende een termijn van drie jaar;

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro;

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Veroordeelt haar voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B samen tot een geldboete van **800 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 4.400 euro, of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging voor de helft van de geldboete of voor één maand van de vervangende gevangenisstraf, en dit gedurende een termijn van drie jaar;

Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro;

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het volledig herstel door het verwijderen van de vloerplaat en de fundamenteën, het opvullen van de bouwput met teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Deze werken moeten worden uitgevoerd binnen een termijn van 2 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door _____ en _____ elk een dwangsom van 250 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 2 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

Gerechtskosten

Veroordeelt _____ en _____ hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 261,67 euro.

Dit vonnis werd uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van de tiende kamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, op zestien september tweeduizendveertien, bestaande uit _____, ondervoorzitter en griffier, in aanwezigheid van eerste substituut-procureur des Konings